

Yekta Kopan

Kediler Güzel
Uyanır

YEKTA KOPAN
KEDİLER
GÜZEL UYANIR

Can Çağdaş

Kediler Güzel Uyanır, Yekta Kopan

© 2011, Can Sanat Yayınları A.Ş.

Tüm hakları saklıdır. Tanıtım için yapılacak kısa alıntılar dışında yayıncının yazılı izni olmaksızın hiçbir yolla çoğaltılamaz.

1. basım: 2011

18. basım: Aralık 2021, İstanbul

Bu kitabın 18. baskısı 1 000 adet yapılmıştır.

Dizi editörü: Cem Alpan

Editör: Faruk Duman

Kapak tasarımı: Utku Lomlu / Lom Creative (www.lom.com.tr)

Kapak resmi: Cansu Boğuşlu

Baskı ve cilt: Türkmenler Matbaacılık Reklam San. ve Tic. Ltd. Şti.

Maltepe Mah. Gümüşsuyu Cad. No: 16-18

Topkapı, İstanbul

Sertifika No: 43087

ISBN 978-975-07-2336-0

CAN SANAT YAYINLARI

YAPIM VE DAĞITIM TİCARET VE SANAYİ A.Ş.

Maslak Mah. Eski Büyükdere Cad. İz Plaza Giz, No: 9/25 Sarıyer/İstanbul

Telefon: (0212) 252 56 75 / 252 59 88 / 252 59 89 Faks: (0212) 252 72 33

canyayinlari.com/9789750723360

yayinevi@canyayinlari.com

Sertifika No: 43514

YEKTA KOPAN
KEDİLER
GÜZEL UYANIR

ÖYKÜ

♥can

Yekta Kopan'ın Can Yayınları'ndaki diğer kitapları:

Fildiři Karası, 2000

Aşk Mutfağından Yalnızlık Tarifleri, 2001

Yedi Derste Vicdan Muhasebesi, 2003

İçimde Kim Var, 2004

Kara Kedinin Gölgesi, 2005

Karbon Kopya, 2007

Bir de Baktım Yoksun, 2009

Aile Çay Bahçesi, 2013

İki Şiirin Arasında, 2014

İpekli Mendil (editör), 2014

Sakın Oraya Gitme, 2016

Sıradan Bir Gün, 2018

Sarmaşık, 2020

Bana Kuşlar Söyledi, 2021

YEKTA KOPAN, 1968'de doğdu. Hacettepe Üniversitesi İşletme Bölümü'nden mezun oldu. *Aşk Mutfağından Yalnızlık Tarifleri* adlı kitabı 2002 Sait Faik Hikâye Armağanı'na, *Karbon Kopya* adlı kitabı 2007 Dünya Kitap Yılın Telif Kitabı Ödülü'ne, *Bir de Baktım Yoksun* adlı kitabı da 2010 Yunus Nadi Öykü Ödülü'ne ve 2010 Haldun Taner Öykü Ödülü'ne değer bulundu. *Burun, Burun Tatilde, Komşuluk Şarkısı, Uzun Kocaman Çok* adlı kitapları ve *Orman Lokantası* adlı oyunu ile çocuklar için de üretti. Türk öyküsü üstüne bir sözlük çalışması olan *İpekli Mendil*'in editörlüğünü yaptı. Kitapları ve öyküleri İngilizce, Almanca, İtalyanca, Japonca, Farsça, Arapça başta olmak üzere çeşitli dillere çevrildi.

İçindekiler

Bulutlar Konuşurken

Bir Gün Sonra	13
Salyangoz	15
Yağmur	17
Piknik Havası	19
Kim Önce Kırpacak Gözünü?	21
Tarçın Kokusu	23
Anadoluhisarı	25
Saat	27
Diyet	29
O Nokta	31
Aşk mı? O da Ne?	33
Beş Duyu	35
Teklif	37
Ünlem ve Mat	39
Pazar Günü	41
"..." için	45
Şehrin Duvarları	49
Tensikat	51
Seni Bağlamak İsterken	53

Düşmüş Bir Harf

Ün'lü Aşklar	57
Hayır!	59
Geometri	61
Matruşka	63
Matematik	71
Yürümek. Denize	75

Yarın Sabah Öp Beni

Fil Mezarlığı	79
Solucan	83
Alışkanlık	85
Müsvedde	87
Hanımfendi	89
Bilgi Çağı	93
Perde 2, Sahne 4	95
Korku	99
Mektup	101
"Our Bazaar!"	105
Muasır Medeniyetler Mertebesi	107
Brüksel'deki Öküzler	111
Midye	113
Evlilik Cüzdanı	117
İki	121
Belki de Bu Son	123

Bulutlar KonuŖurken

Bir Gün Sonra

Ertesi sabah konuşacağım seninle. Bütün o düşünceler elyazımdan bir heykele dönüştükten sonra. Şehrin kambur duruşuna aykırı bir gölge, görmezlikten gelinemeyecek kadar güçlü bir iz. Bir his. Kalabalık bir cadde de sağa sola çarparak başladığı geceyi, koyu bir mezarlığın mermer kokan tenhaliğinde midesi bulanarak noktalan, kulağı plastik küpeli bir köpek gibi yeniden okuyacağım bildiğim bütün kitapları. Sen, şehrin kahramanlıklarla dolu tarihini düşünürken, ben o kahramanlıkların harflerin farklı dizilişinden başka bir şey olmadığını fısıldayacağım içi geçmiş bir ağaca. Bak, hâlâ fısıldamaktan söz ediyorum, korkak ruh iflah olmuyor, oysa biliyorum sonsuzluğa sadece haykırışların kalacağını.

Ben çalışma masasının çekmecesinde cennetkuşu saklayanlar gördüm. Ben çalışma masasının üstüne cehennemnin sazlı sözlü cümbüşünü yatanlar gördüm. Ben o kadar gördüm de, ancak bu kadar anlatabiliyorum. O yüzden susuyorum sana. Ama ertesi gün konuşacağım.

Bir dilin yaşayan yaşamayan bütün kelimelerini ezberlediğim günün ertesinde, benim de sesimi duyacaksın. O gün yağacak yağmurdan kork!

Salyangoz

Beyaz sandaletler var küçük kızın ayağında. Sarı, sapsarı bir kavun taşıyor iki eliyle. Dikkatli. Sandaletinin aniden ayağından fırlayacağından, yere düşeceğiinden, uzağa savrulan kavunun parçalara ayrılacağından habersiz. Dizi kanayacak. Bir salyangozun ağaçta süzülmesi gibi akacak kan, sandalete damlayacak. Kız en çok ona üzülecek. Neyse ki şu anda mutlu. Üstelik kavun hadinden fazla sarı.

Yağmur

Orada öylece oturuyorsun; koltuğu, makası, kokusu eski bir berberde. Yaşlı annesinin okul tıraşına getirdiği çocuktan farkın yok. Başın önde. Düşüncelisin. Yüzünle ayna arasındaki boşluğa sıkışıyor ruhun.

Hep bu salondaydın. Bu koltuklara her oturduğunda ellerini bacaklarının altına soktun, kendini ısıttın. Saçlarının, uzun sürmüş bir çocukluğun artığı gibi yere dökülüştünü izledin. Radyodan gelen hışırtılı seslerin, ağdalı vurgularında öğrendin dünü. Bugün hiç gelmedi sana. Sivilceli çırağın, sokağın başındaki eczaneden plastik bidona doldurttuğu kolonyanın, başına döküleceği anı bekledin. Yapışık saçlı erkeklerin, iri göğüslü kadınların, sararmış takvim sayfalarından kesilmiş fotoğraflarına sindi keskin koku. Uslu olduğun için aldığın her “Aferin”i gizlemeye çalıştın çıraktan. Gözlerini kapadın, sadece makas sesi; şak, şak, şak. Ufak bir parmak darbesiyle başını öne eğdin, sevmedin baş eğmeyi ama sustun. Korktun. Pencerenin içindeki fesleğene uzaktan baktın. Sen hep uzaktan baktın. Korktun. Çay bardağında dönen kaşığın sesi büyüdü içinde. Ne yapsan da ezberleyemedin o şarkıyı.

Önce pudralanmış ensende hissettin kıl fırçayı, gözlerini kısıp havada uçuşan tozlara baktın. Sonra yüzünde

şöyle bir dolaştı, gıdıklandın. Berber, kaç sıkıntının haritasını ezberlemiş beyaz örtüyü sıyırdı boynundan, boğaya meydan okuyan matador pelerini görkemiyle çırptı havada. Çıracak, kırık çerçeveli aynayı getirdi. Ensenle ayna arasındaki boşluğa sıkıştı çocukluğun.

Orada öylece duruyorsun. Annen, berber, çıracak, koltuk, sen... Hepiniz uçuşan saçlara bakıyorsunuz. Düşüncelisiniz.

Piknik Havası

Babam da sevmezdi fotoğrafları.

Oysa biliyorum ki, hafızada biriktirilenler anlamlı kılıyor her şeyi; bulutların şekillerini de. Biliyorum bunu, hem de dokuz yaşında, ailece pikniğe gittiğimiz o günden beri. Kuru köftenin şişkinliği geçmeden çimenlere uzanmıştık babamla. Bulut okumayı öğretmişti bana. “Bulutlar geçerken konuşur,” demişti, “ne dediklerini hemen duyman, hızlıca okuman lazım.” Elimi göbeğime koymuştum, ne yapsa babam, taklit ederdim. “Hayat da öyledir, geçer gider, iyi dinlemezsen, ne dediğini duymazsın.”

“Şu kuzu mu baba?” demiştim.

Annem “Kalkın o ıslak çimenlerin üstünden, hasta olacaksınız!” diye bağırmasaydı, eminim sorumu cevaplardı babam.

"Beklenmedik bir anda, bir kitapla yaşadığın şaşırtıcı buluşma. Kütüphanede, rafta, çalışma masasında öylece durmakta, seni bellediğini bilmeden; zaten sen de farkında değilsin yaşanacakların. Karşılaşıyorsunuz. O senden daha cesur, sınırları yok. Sonrası kendiliğinden geliyor. Mutlusunuz. Hepsi bu."

Öyküler. Kısa öyküler. Çok kısa öyküler.

Yekta Kopan, edebiyatın en değerli parçası kısa öyküyü titizlikle işliyor. İnsanı derinden kavrayan yalın anlatımıyla hayatın tüm karmaşasını içinde taşıyan çekirdek zamanların resmini yapıyor. Cümleler, sözcükler hatta harfler, bu kitapta birer notaya dönüşüyor ve hayatın gizli ahengini sezdiriyor. *Kediler Güzel Uyanır* usta işi bir kitap.

#okumakdeneyimi #karşılaşmak #cesaret #kentinsanı #ayrılık #hüzün
#gelipgeçicilik

